

متن پرسش

با سلام: استاد عزیز من تا به حال چندین کتاب زیبای شما را مطالعه کرده ام. اما متأسفانه معنی این جمله را که می‌فرمایید مثلاً انسان قبل تولد خود انتخاب کرده که در فلان خانواده باشد، معنی این که در آن زمان خود انتخاب کرده را نمی‌فهمم. لطف می‌کنید اگر جواب بدید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این فکر کنید که در روایات داریم ارواح، قبل از ابدان بوده‌اند و انتخاب، مربوط به روح است. به عنوان نمونه انتخاب ائمه «علیهم‌السلام» را در این روایت ملاحظه کنید: «انَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى خَلَقَ الْأَرْوَاحَ قَبْلَ الْأَجْسَادِ بِالْفَيِّ عَامٍ، فَجَعَلَ أَعْلَاهَا وَ أَسْرَفَهَا أَرْوَاحَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ الْأَئِمَّةَ بَعْدَهُمْ (ع) فَعَرَضَهَا عَلَى السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ الْجِبَالِ، فَعَشِيهَا نُورُهُمْ...» [۱] خداوند تبارک و تعالی، ارواح را دو هزار سال قبل از اجسام خلق نمود، و بالاترین و شریف‌ترین آنها را ارواح محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین و ائمه ی بعد از آنها قرار داد، سپس آنها را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه داشت و نور ایشان همه ی سماوات و ارض را فراگرفت. چنانچه ملاحظه می‌فرمایید، این روایت شریف اولاً؛ ما را متوجه ی رتبه ی وجودی ارواح می‌کند که نسبت به اجسام تقدّم وجودی دارند و اینکه تقدّم خلقت روح ها، تقدّم زمانی نیست بلکه تقدّم رتبه ای است. ثانیاً؛ می‌فرمایند: ارواح، دو هزار سال قبل از اجسام آفریده شدند، شاید عدد دو هزار سال حاکی از زیادی مرتبه ی روحها نسبت بر بدن ها باشد. ثالثاً؛ می‌فرماید: در بین روح ها که بلند مرتبه تر از جسم ها هستند، تازه ارواح چهارده معصوم (ع) از همه ی آنها برتر و بالاترند. رابعاً؛ آنچه از همه مهمتر است قسمت آخر روایت است که می‌فرماید: خداوند ارواح شریف چهارده معصوم (ع) را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه کرد، پس نور آنها همه ی آسمانها و زمین و کوه ها را فراگرفت، که از احاطه ی تکوینی آن انوار مقدس بر کلّ موجودات خبر می‌دهد و این همان ولایت کلیه ی آنهاست که اگر انبیاء و اولیاء (ع) مجهز به آن نباشند، هیچ معجزه و کرامت و تصرفی از طرف آن ذوات مقدس صورت نخواهد گرفت و هنر انسانها این است که ولایت تکوینی الهی اولیاء معصوم (ع) را با انتخاب خود، در جان خود جاری کنند تا تکوین و تشریح در آنها هماهنگ شود و بتوانند به عنوان موجوداتی مختار، آن ولایت تکوینی را بر شخصیت خود جاری سازند. موفق باشید

[1] - بحارالانوار»، ج ٢٦، ص ٣٢٠